

יום שני, כ' בסיון התשפ"ה
16 ביוני 2025

נאומו של מפקד חטיבת הנח"ל היוצא, אלוף-משנה י'

האמת שלא זיהיתי איש מהלוחמים שהיו על המסוק חוץ מאת שלאייר ששירת תחת פיקודי בסיירת, אך הרגשתי בבית הרגשתי יחד עם האנשים הנכונים. המתנו באוויר לאישור נחיתה והמסוק חג במעגלים מנסה להימלט מאיומי הטילים השונים - אחרי הבוקר הזה כבר הכל יכול לקרות. לבסוף הוא נוחת במפנה הדרומי של המוצב, מפנה נסתר, מרחוק נראית הגדר נפולה על הרצפה - ואנו נפלטים מהיסעור מהפתח האחורי בריצה, בריצה אל הפרצה האחורית של הגדר בריצה אל הלא נודע אבל ביחד.

משפחות שכולות שכיבדו בהגעתם.

משפחתי - אמנה והילדים, משפחת של א'.

מפקד"י מפקד הפיקוד ומפקד האוגדה.

מפקד פיקוד הדרום, אלוף יניב עשור,

מפקד זרוע היבשה, אלוף נדב לוטן,

מפקדי, מפקד אוגדה 162, תת-אלוף שגיב דהן.

מפקדי הגדודים, מפקדי הפלוגות, מפקדים מהעבר ומהווה.

קצינים נגדים בסדיר ובמילואים

מטה הפיקוד, מטה האוגדה ומטה החטיבה.

לוחמים, חיילים וחיילות.

ערב טוב.

בשמחת תורה בשעה 13:42 בצהריים, בשעה שאני עושה את דרכי עם מפקד אוגדה 162 לשעבר תת אלוף איציק כהן לכפר עזה קיבלתי את הפיקוד על חטיבת הנח"ל, בצומת בית קמה בתחנת הפז הצהובה הידועה והמוכרת לנו כחטיבה, שמה הועבר אלי נס היחידה.

הנס הועבר כמו במרוץ שליחים, רק שהפעם לא הייתה אפילו את המאית - שנייה הזו של בין הרצים, הנגיעה - שנוגעת לא נוגעת, הנגיעה - שמזניקה את השליח הבא אל המקטע שלו אל ההמשך של השליח הקודם.

יום שני, כ' בסיון התשפ"ה

16 ביוני 2025

נכנסתי ביראה ובחרדת קודש תחת חברי אלוף-משנה יהונתן שטיינברג זכרונו לברכה, מפקד ומנהיג אמיתי – איש שידע להלך כנגד רוחו של כל אדם, האדם שבזמן בו אוהל אחד קטן בצפון בילבל את כולנו, טבע את המשפט לרצות להתכונן ולנצח, נגד עיניו הייתה מלחמת קיום ואליה הוא בחר להתכונן. ובחודשים שהספיק לפקד ולהכין את החטיבה השקיע את כולו כל רק בזה, ככה פעל הוא באותו בוקר בדוגמא אישית אדירה וככה פעלה כל החטיבה כולה – מכוחו.

בשעה בה קיבלתי את הפיקוד מפקדת החטיבה וגדודי המילואים שלה כבר היו במעבר משגרה לחירום מלא, כוחות לוחמים מהגדודים נשלחו לעוטף וכבר היו בלחימה, פרנקל כבר היה בשב"ה בתאשור ושנחתתי שעתיים אחר כך בכרם שלום פגשתי את נוחי, הוא כבר עזר לטהר את המרחב – יחד איתו ראיתי את המפקדים והלוחמים ואת פעולתם, באותו הרגע חשתי את הנגיעה של יוני זכרונו לברכה, את הדחיפה שלו אל השליחות אותה קיבלתי – והמרוץ שלנו החל.

מרוץ שהתחיל בנקודה בזמן – ששינתה את חיי כולנו. המשבר הפך ללידה וקומה חדשה נבנתה בנו. מפקדי ולוחמי החטיבה לא נתנו לעצמם לשקוע, הפוך – עוצמת הכאב גילתה את עוצמתנו, גילינו כוחות פנימיים שהיו עצורים בנו, התעורר בנו הצורך להילחם את מלחמת העם, על הכבוד שלנו, על הגבולות שלנו. פתאום דיברו על אור מול חושך – פתאום מצאנו מילים למשמעות קיומנו, הבנו בדרך הקשה שאם לא נלחם על שלנו – פשוט ישמידו את כולנו, אך יותר מכל זכור לי שמצאנו את המילים הנכונות לבטא זאת.

ובמשך שנה ושמונה חודשים העידו המעשים. החטיבה לא עצרה, החטיבה הרגלית הראשונה שנכנסה אל התוכנית הפיקודית, דחפנו להיות בראש, דחפנו להיות בכל משימה. במשימות במקצועיות בשיטתיות המאפיינת אותנו ובייחודיות שאנו מביאים לשדה הקרב. אין נקודה במפה שנדרשנו להגיע אליה ולא יוכלנו לה – מאל עטרה בצפון בקרב החטיבתי במוצב 17 ובטיהור המרחב במחנה הפליטים שאטי המחנה מהצפופים ביותר שפגשתי, בקרבות החוזרים על מחנה הפליטים גבליה כפר גבליה ודארג' טופח, דרום העיר עזה נצרים וזייתון רפיח ובית חאנון – צק"ח הנח"ל ביחד עם גדוד 46 של 401 היה מכונת קרב משומנת, ברצף של קרבות שביטאו לא רק את המקצועיות אלא גם את האמונה בצדקת הדרך. עשינו הכל כדי להשמיד את החמאס ולהשיב את החטופים החיים לביתם והמתים לקבר ישראל.

יום שני, כ' בסיון התשפ"ה

16 ביוני 2025

אחיי מפקדי הגדודים ומפקדי הפלוגות – אתם גיבורי התהילה. את עול המלחמה הזו אתם נושאים על הכתפיים שלכם, נושאים מבחירה גדולה ואליכם נשואות העניים – בזכותכם החטיבה הזו עובדת. פגשתי בכם בקבוצות התכנון המשותפות ובעצירות הלמידה, צעדתי לידכם בסמטאות הצרות ובשטחים הפתוחים, בהתקפות בפשיטות או בהגנה, פגשתי בכם בבתי המג"ד בלילה שבאתי לבקר לשמוע לחוש ולהבין יותר לעומק את שדה הקרב מפי הגבורה – לרוב מחייכים, תמיד מלאי משמעות. לרוב מלאי כוחות - תמיד מלמדים תמיד מנהיגים. בזכות עבודתכם הקשה היינו טובים יותר, תחבולנים יותר מנצחים יותר, אתם הכתבתם את הקצב איתכם כתבתי עוד דף בדפי ההיסטוריה, בחזרה ממכם לבית המחט תמיד הייתה מלווה בשמחה פנימית ובגאווה גדולה שאתם שותפי ושאלה הם מפקדיי, התחושות האלו חיזקו בי הצורך להיות ראוי לכם יותר.

החטיבה הירוקה – נהוג לומר ש-DNA של יחידה לא משתנה, זה נכון – אבל בשנתיים האלה החטיבה בנתה קומה חדשה, התבגרה, התפרץ ממנה כל הטוב, פעלנו בדיוק כמו שהתכוונו. גדלתי בחטיבה הזו 23 שנים, זורם בי דם ירוק, אני מכיר אותה מכל זווית – במלחמה הזו גיליתי אותה מחדש ויעידו על כך כל המפקדים. זו לא אותה תנועה ששמה לה את המגל ואת החרב כיעד, זו לא אותה נערה שנולדה בשנת 82' - המלחמה הזו גילתה את כל הטוב שלה, את העבר ואת העתיד, התכונות שלנו שצורפו עם השנים הגיעו למימוש עד הקצה - התקפיות שלא עוצרת ואומץ שעוטף את כולנו. אנשים - פתאום ה"יתרון האנושי" קיבל משמעות על החץ בשדה הקרב, פתאום היתרון האנושי הוא קו שמחבר בין החזית ובין העורף. המשימתיות - עושים הכל ועם מה שיש. ומפקדים - כוחה של החטיבה הזו אלה המפקדים ההולכים בראש ופועלים בתחבולה וביוזמה.

החטיבה ידעה מלחמות רבות, נלחמנו עוד מתקומתה ובכל מערכות ישראל והמבצעים השונים. במהלך מלחמת חרבות הברזל במשמרת שלי התווספו אל קיר השמות 68 גיבורים. 68 מפקדים ולוחמים – גיבורים אשר הלכו בראש המחנה בראש מורם למענינו למען חבריהם ולמען המשימה והמדינה במותם ציוו לנו את הצורך להמשיך ולעמוד על המשמר, במותם גילינו שרצונו של האויב עדיין לא נשבר ויש עוד ממנו שעושה ויעשה הכל להשמיד, אמשך לחבק את המשפחות האהובות את הוריהם ובני משפחותיהם – זו משימת חיי.

בתודות אשתדל להיות קצר – אפתח בתודה לבורא עולם שנתן את הכוחות לפעול בעת הזו והחזיר אותי שלם בגופי ובנפשי.

יום שני, כ' בסיון התשפ"ה

16 ביוני 2025

תודה למפקדיי – למפקד האוגדה היוצא איציק כהן ולמפקד הפיקוד היוצא האלוף ירון פינקלמן – על המינוי לחטיבה ועל האמון שנתתם בי, ועל הפיקוד בחלקה הראשון של המלחמה.

תודה למפקד הפיקוד האלוף יניב עשור ולמפקד האוגדה תת-אלוף שגיב דהן – על האמון ועל המשימות שהפקדתם בידיי, על ההקשבה ועל כך שאתם מובילים אותנו בקרב בעת הזו.

תודה לאנשי המילואים המסורים שעושים ימים כלילות בשנה ושמונה חודשים האחרונים, הימצאותכם איתנו הסדירים זה הבסיס לעשייתנו, לא יכולנו בלעדיכם אתם גם העוגן היציב וגם משב רוח למפרש בעת הצורך – מודה לכולכם ובראש לאל"ם נוחי מנדל הרמ"ט היוצא, לברק רובין הרמ"ט הנכנס ולירון פרנקל האבא של כולנו – תודה רבה לכם עם ישראל חייב לכם המון.

תודה לכם המג"דים – אנשים מופלאים, אמיצים, אנשי שית, אנשי סוד – אתם דור המנהיגים הבא של עם ישראל, בצבא ובאזרחות – מודה לכם ואוהב אותכם מאוד.

תודה לאנשי הקבע הרבים, למנהלי העבודה, לאנשי הגדס"ם הפלס"ם והמעטפת, ולכל מי שבגללו החץ יכל לנוע קדימה – בפלוגות בגדודים, בחטיבה ובבא"ח – עשייתכם לא נעלמה מעייני, אין קרב בלעדיכם – ראיתי אותכם מגיחים בחשכת הלילה מעמיסים עלינו כל טוב, מתקנים כלי נשק או אמר"ל, מסדרים את הקשר, נותנים חיבוק של עידוד למפקדים וחוזרים לאחור כמו אנשי צללים – בזכותכם הייתה רציפות בלחימה – אני מודה לכם מאוד.

תודה למטה החטיבה שלי שעשה ימים כלילות כדי שהחטיבה תהיה טובה יותר.

תודה לעמותת הנח"ל – לדור המייסדים ולדור הצעיר שהצטרף במהלך המלחמה – חיברתם חזית ועורף – תודה לחדווה, לדני, לצילה רשף לרן כהנא ולעודד בר מעוז – מבטיח להירשם כחבר בקהילה הירוקה.

תודה לאשתי ולילדיי שהיו שותפים מלאים בחטיבה הזו כל שרותי, בחטיבה ובמיוחד התפקיד האחרון כמפקד החטיבה במלחמה, לא הייתי מצליח אילולי בלי המסירות שלכם והחיבור הבלתי מתפשר בין הבית לבין החטיבה, תודה לך אמנה על המשימות הרבות שלקחת על עצמך, על הקשר עם בנות הזוג, על הטיפול המסור בפצועים בוני משפחותיהם, ועל הקשר עם המשפחות השכולות – היית שם מרצון אישי אך היית שם כשליחה של החטיבה והשפעת רבות עלי ועל כולנו.

ותודה לכל מי שלא אמרתי – שותפים רבים יש לי אבל גם צריך לשחרר אותכם לעבוד.

יום שני, כ' בסיון התשפ"ה

16 ביוני 2025

לפקד על חטיבה במלחמה זה לא לבעלי לב חלש – אני בטוח שעשיתי שגיאות ותקלות, השתדלתי לעשות הכל בשום שכל לפעול לאור הערכים עליהם גדלתי ואותם דרשתי גם ממכם את הכל עשיתי מתוך מחשבה על ניצחון ורצון לעמוד במשימה.

א' אחי היקר – מפקד ירוק בנשמה, זכות גדולה שאתה מחליף אותי, חבר יקר בלב ובנפש, מפקד קרבי והתקפי עם סולם ערכים מדויק, עם ישראל חקוק בך ובמשפחתך, למדתי ממך רבות במהלך התפקידים השונים בחטיבה, החל ממחר אני חייל שלך ושל החטיבה מוכן לכל משימה ולכל צורך – אני מאחל לך לאמונה ולילדים בהצלחה בתפקיד ובטוח שתוביל אותנו לשיאים חדשים.

מפקדים ולוחמים בסדיר ובמילואים יקרים – עם ישראל הפקיד בידינו את הדבר החשוב לו מכל, את הצורך הבסיסי של עם במולדתו – את ההגנה עליו את הרצון לחיות כעם חופשי, הבטחנו להם, הסתכלנו על הקו המחבר בין הכותל המערבי לבין הרקיע וצעקנו "אני נשבע", המלחמה לא תמה, מה שהתחיל בעזה ובגבולות הקרובים התרחב, בימים האחרונים צה"ל הרחיב את המלחמה ותוקף ללא הרף באיראן, כשמונה עשורים לאחר השואה שוב קם לו צורך שרוצה להשמיד אותנו, צורך עם זרועות ארוכות – הפעם אנחנו אלה שתוקפים, אלה שחותכים זרוע אחר זרוע – לא משנה כמה זמן זה יקח נמשיך להילחם על שלנו עד הסוף עד הניצחון. נתפלל להחלמת הפצועים ולשובם של החטופים במהרה.

"מסע מוצלח לא מסתיים לעולם, הקילומטרים כן, אך הזמן נשאר חקוק בתוכך הופך חלק ממך, בסוף המסע אינני מרגיש מנצח אלא יותר אסיר תודה, כאילו שהדרך עברה בתוכי ולא אני בתוכה" אברהם חלפי
אני מסיים את תפקידי בחטיבה אחרי 23 שנות שירות, מסע מוצלח שלא יסתיים לעולם, עם גאווה ירוקה אדירה, עם חוויות משותפות שצרבו אותנו לקשר שלא יתנתק – אוהב אותכם, בהצלחה!